

BUŠÍCÍ srdce

JÁHEN JOSEF JANŠTA

Adam je třeták a ministruje prvním rokem. Na začátku adventu se ptá pana faráře: „Co jsou to roráty?“

Kněz mu odpovídá: „Při rorátních mších svatých se budeme s Pannou Marií připravovat na Vánoce, kdy budeme znovu prožívat narození Ježíška.“

„A proč má Panna Maria srdce na hrudi?“

„Láska jde ze srdce. A její neposkvrněné srdce nás miluje nezměrnou láskou.“

„A proč jde láska ze srdce?“

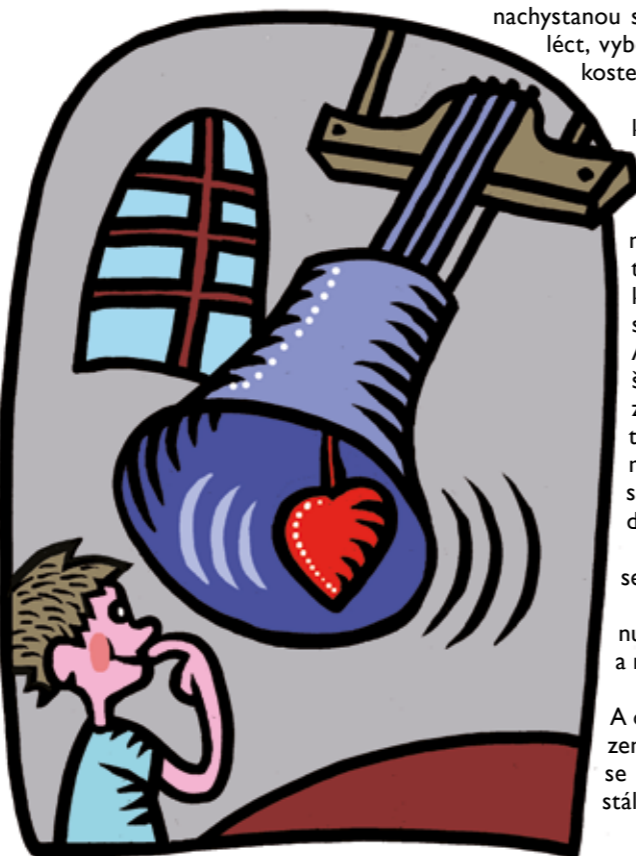
„Když se setkáme s někým, koho máme rádi, tak se nám rozbuší srdce. Například čekáš na nádraží na příjezd tatínka. Když se objeví, tak mu padneš do náruče a rozbuší se ti srdce. Panna Maria nás miluje, proto její srdce bije pro nás.“

„Ale moje srdce nebuší, když se na ni dívám nebo se k ní modlím.“

„Tak to máme všichni, nejenom ty. Vždycky nedokážeme prožívat lásku k Pan-

ně Marii tak, jak bychom chtěli a měli. Ale jsou chvíle, kdy se nám při písni, hudbě nebo na pouti srdce z lásky k Panně Marii rozbuší.“

Adam je smutný, že mu dosud nikdy nebušilo srdce z lásky k Matce Boží. Na roráty však chodí poctivě. V polovině adventu nevynechal ještě ani jednou. A protože roráty

jsou s Pannou Marií, tak se vždycky při příchodu do kostela u její sochy zastaví. Má se setkání s ní v modlitbě radost. Zároveň ho mrzí, že mu srdce přitom nebuší.

Jednoho rána sněží. Čas je to spíše ke spaní než ke vstávání. A proto Adam zaspí. Probudí se půl hodiny před začátkem rorátů. Je to pozdě, ale chlapec k nevzdává. Znamená to úprk do koupelny, zhltnout nachystanou snídani, co nejrychleji se obléct, vyběhnout z domu a spěchat do kostela.

Kostelník už rozžihá světla, když vbíhá Adam do kostela. Je to dobré. Mám ještě trochu času. Ale za Pannou Marií dnes už jít nemohu. Ne, neodbudu ji. I tak to ještě stihnu. Kleká u Matky Boží s neposkvrněným srdcem, které tluče pro nás. Ale co to? Chlapec se zajímá šťastím. I jeho srdce bije jako zvon. Chvíle, na kterou čekal tak dlouho, je tady. Nechce se mu odtud. Ale musí. Vbíhá do sakristie. Jeho tvář je plná radosti.

Kněz si toho všimá a ptá se: „Raduješ se ze sněhu?“

„Moje srdce bije pro Pannu Marii,“ odpovídá ministrant a navléká na sebe oblečení.

Nikdo se ho už na nic neptá. A on je rád. Když vychází s knězem k rorátní mši svaté, zadívá se k bočnímu oltáři. Srdce mu stále buší. Ví, že tluče pro ni.

Ilustrace: Jiří Vančura

Knihy z Portálu a od Paulínek

První živý betlém

Fulvia Degl'Innocenti, Manuela Leporesi

Marta a Lukáš se konečně dočkali dne, kdy se budou stavět jesličky. Babička přináší velké krabice s figurkami a kulisami. Nejdřív jim ale vypráví příběh o tom, koho to napadlo poprvé. Byl to svatý František, který udělal živý betlém – úplně první betlém na světě! Stalo se to v italském městečku Greccio v roce 1223. Od té doby si lidé o Vánocích stavějí betlémy v kostelích i ve svých domovech. Někdy se dokonce spolu domluví a také udělají živý betlém, aby si připomněli, jak to asi vypadalo, když se Pán Ježíš narodil.

Jé, Ježíšek!

Vendula Hegerová

Kniha odkazující na klasické české vánoční zvyky a tradice přináší mimo poučení také množství hravých úkolů motivovaných Vánoce od osvědčené autorky a oblíbené ilustrátorky Venduly Hegerové. Kniha zkrátí dětem čekání na Vánoce a je doplněna spoustou návodů na tvoření, nápadů a poučení nejen pro děti. V závěru obsahuje několik stran barevných příloh, které si děti mohou opatrně vystříhnout, nebo barevně okopírovat, slepit a dotvořit podle návodu či vlastní fantazie.

Na Sibiři chytí děda zlatou rybkou, a ta mu hned říká, že když ji pustí, tak mu splní jakékoli přání. A on na to: „Kdepak ty mně, já tobě splním přání – na másle, nebo na víně!“

Milí ministranti, při našich procházkách světem rekordů a kuriozit navštívíme nejruznější místa a prozkoumáme pestré rekordní kategorie. Opakovaně se vracíme i do světa zvířat. Právě teď v prosinci je tomu rok, co jsme naposledy zavítali do druhově nejpočetnější zvířecí říše. Loni touto dobou jste se na těchto řádcích mohli dočíst něco o včelách, vosách, sršních a vůbec o všem, co vás může bodnout. Abychom tedy učinili naši prosincové tradici zadost, podíváme se dnes na naší procházce do světa motýlů, mūr a housenek.

PTÁK MEZI MOTÝLY

Není náhoda, že největších rozměrů v motýlí říši dosahují příslušníci druhu s názvem ptakokřídlec z Papuy-Nové Guiney. Jde konkrétně o samičky druhu ptakokřídlec Alexandřin, jejichž rozpětí křídel dosahuje často i přes 28 cm a váží kolem 25 g. Další kuriozitu najdeme, pokud se podíváme na stravu housenek tohoto jedince. Housenky se totiž živí jedovatými rostlinami, a proto jsou pak samotní motýli přirozeně jedovatí.

chloupcích účinnou látku narušující srážlivost krve. Kontakt s housenkou tak může postiženému jedinci způsobit velmi závažné následky, jako silné vnitřní krvácení či selhání ledvin vedoucí až k smrti.

EXPONENCIÁLNÍ HOUSENKA

Běžné lidské dítě se v prvních měsících svého života živí výhradně mateřským mlékem a přibírá zhruba 700 g měsíčně. Co je to však proti housenkám mūry rodu Antheraea polyphemus. Tyto housenky žijí například na listech dubu či břízy a během prvních 56 dnů života zkonzumují množství potravy odpovídající 86 000násobku vlastní hmotnosti, čímž drží světový rekord v konzumaci v poměru k velikosti strávníka. Pokud bychom tuto logiku aplikovali na tříkilového novorozence, musel by během prvních dvou měsíců svého života vypít mateřské mléko o váze asi 270 tun. A to už je pane dávka!

JEDOVATÁ HAVĚŤ

Když se řekne bodající havěť, má člověk ze všech vos a sršňů přirozený respekt. Zato housenky působí většinou spíše roztomile. Může se tak zdát těžko uvěřitelné, že se jedná často o docela nebezpečné a jedovaté živočichy. Primát nejedovatějšího jedince patří konkrétně housence motýla Martináče z rodu Lonomia achelous. Ta má ve svých

PRADĚDA VŠECH MOTÝLŮ

Kromě chuti k jídlu, jedovatosti a velikosti nám snad zbývá už jen povědět si něco o rekordním motýlím věku. Nu, ale v tomto ohledu není moc co hodnotit. Přestože jsou motýli stvoření opravdu překrásná a originální, má každý z nich na naší planetě většinou vyměřený čas v týdnech, maximálně měsících. Pokud se však na celou problematiku podíváme z historického pohledu, je to o poznání zajímavější. Nejstarší nalezený druh motýla je takzvaný Archaeolepis mane, malý motýlek podobný můře. Tento druh byl sice oficiálně pojmenován a popsán teprve v roce 1985, jedná se však o nejstarší známý druh zkamenělého motýla. Vědci odhadují, že zkameněliny tohoto druhu svým stářím sahají až do období jury, zhruba před 190 miliony let.

GENNĚJŠÍ NEŽ MOTÝLI?

Kluci, možná znáte pasáž z Bible, ve které Pán Ježíš mluví o vrabcích a polních lilích. A ujišťuje své posluchače o tom, že když i o každého vrabce nebo polní květinu je postaráno, postará se nebeský Otec o to lépe o každého z nás. Potvrzením jeho slov pro nás mohou být právě i motýli. Hospodin stvořil tak krásné tvory s neuvěřitelnými ornamenty na křídlech, i když jejich život trvá třeba jen pár dní, maximálně měsíců. Uvědomujeme si, o kolik víc pak Bohu záleží na každém z nás a na tom, abychom dobře naplnili své pozemské poslání? Zkuste na to kluci myslet u oltáře a nejen tam.

Foto: v_blinov_NimediaPhoto, NATALYA, Oleksii - Adobe stock; Peter_Wing - wikipedia.org
Zdroje: kniha Guinness World Records 2016